

Bondesønnen Jokum frier til Lisbet og få ja. Det ender naturligvis med bryllup (se I Kongelunden). Sangen hører til vaudevillen En søndag på Amager, som havde premiere på Det kongelige Teater i København i 1848.

Lisbet! Lisbet! O! hvor er du sød og net

Tekst: Johanne Luise Heiberg, 1848

Melodi: ?

Jokum:

Lisbet! Lisbet!

O! hvor er du sød og net,

se på mig ret!

Lisbet! Lisbet!

O! hvor er du sød og net!

Når jeg tænker på, du kunne være grum,
aldrig mer fik glæden i mit hjerte rum.

Lisbet! Lisbet!

O! hvor er du sød og net!

Lisbet:

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej,

se ret på mig!

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej.

Når jeg er hos dig, da føler jeg det ret,
jeg er ikke smuk, Gud give jeg var net.

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej!

Jokum:

Lisbet! Lisbet!

Læg din lille hånd i min,

den er så fin!

Lisbet! Lisbet!

Læg din lille hånd i min.

Må jeg den beholde til min sidste stund?

Af hvad verden ejer be'r jeg derom kun.

Lisbet! Lisbet!

Lad den blive her i min!

Lisbet:

Jokum! Jokum!

Aldrig ta'r jeg den igen,
min hjertens ven!

Jokum! Jokum!

Aldrig ta'r jeg den igen.

Ville hele verden vige bort fra mig,

her hos dig jeg fandt på jord et himmerig.

Jokum! Jokum!

Aldrig ta'r jeg den igen.

Jokum:

Lisbet! Lisbet!

O! hvor er din lille mund

dog sød og rund.

Lisbet! Lisbet!

O! hvor er den sød og rund!

O! den kunde gøre mig så lykkelig.

Lisbet:

Alt i verden kan jeg gøre nu for dig.

Begge:

Jeg er lykkelig, jeg er lykkelig,

som jeg var i himmerig!